

Door Nederlands falen verdronken in 1942 op KPM-schip 411 Duitsers

Van een onzer verslaggevers

ROTTERDAM – De instructies van de Koninklijke Marine voor hulp in januari 1942 aan het zinkende KPM-schip Van Imhoff, waarbij 411 in Indië geïnterneerde Duitsers omkwamen, waren laakbaar.

Bovendien heeft gezagvoerder H. J. Hoeksema van de Van Imhoff – zij het in paniek – de gevangene Duitsers in de steek gelaten tegen alle zeemans-tradities in en later de feiten verdraaid.

Dit oordeel velt de zeehistoricus K. W. L. Bezemer in zijn vandaag te presenteren 'Geschiedenis van de Nederlandse Koopvaardij in de

Tweede Wereldoorlog' over de zogeheten Van Imhoff-affaire.

De auteur hekelt de halfhartigheid van de instructies van de marinestaf in Indië. Zo kreeg de sleepboot Pief de order 'allereerst Nederlandse en Nederlands-Indische onderdanen te redden en indien mogelijk, zonder extra gevaar, daarna pas de 'buitenlandse passagiers'.

Bezemer vindt niettemin dat er geen aanwijzingen zijn om van een misdaad tegen de menselijkheid te spreken.

De affaire-Van Imhoff deed in de naoorlogse jaren menigmaal stof

opwaaien, maar werd, zo toont Bezemer aan, voortdurend door Nederlandse autoriteiten in de doofpot gehouden.

Zelfs Vara's televisie-secretaris Rengelink verbood zijn tv-journalist Herman Wigbold in 1964 een reportage van de zaak te maken.

Tenslotte antwoordde de toenmalige minister van defensie P. de Jong in 1966 op Kamervragen dat Bezemer te zijner tijd in zijn geschiedschrijving een 'wetenschappelijk verantwoord' oordeel zou geven.

● Pagina 8: Bezemer maakt titanenklus af.